

Werkloos maatje helpt werkzoekende

Van je familie moet je het niet hebben als je als werkloze hulp zoekt bij het vinden van een baan. Aan een lotgenoot heb je meer.

Tekst Kaya Bouma Illustratie Claudie de Cleen

De collega's, het werk, het salaris. Ja, zelfs de boterhammen die hij elke morgen voor zichzelf smeerde. Toen Jef (52) drie jaar geleden zijn baan als accountmanager bij een papiergroothandel kwijtraakte, miste hij het allemaal. Vooral ontbreken van een dagelijkse portie sociaal contact bleek moeilijk voor de Drontenaar. 'Ik voelde me erg eenzaam.'

Daarin is hij niet alleen. Wie zijn baan kwijtraakt, verliest ook collega's. Dat betekent voor velen een flinke hap uit het sociale netwerk. Voor langdurig werklozen dreigt een sociaal isolement: overdag zijn ze alleen thuis en een abonnement op de badmintonclub, zelfvereniging dan wel wildbreicursus, zit er geldtechnisch even niet in.

'Ik spreek veel werkzoekenden die de muren op zich af zien komen', zegt Wim van den Nobelen, directeur van een werving- en selectiebureau. Die eenzaamheid is niet alleen vervelend maar ook contraproductief, merkte hij. 'Veel sollicitanten maken steeds dezelfde fouten en ze hebben niemand die ze dat vertelt.'

De recruiter begon daarom onlangs een website waarop werkzoekenden een maatje kunnen zoeken: sollicitatiebuddy's.nl. In twee maanden tijd hebben zo'n 140 werklozen zich aangemeld. Het achterliggende idee is dat lotgenoten elkaar beter verder kunnen helpen dan vrienden of familie. Van den Nobelen: 'Die zijn niet objectief. Ze houden van je en snappen er ook niks van dat jij werkloos bent.' Bovendien kan niet elke baanbezitter zich even goed inleven in het lot van een werkloze.

'Er ontstaan steeds meer van dit soort buddy-netwerken', constateert Pieter Vermeer, oprichter van de Broekriem, een stichting die landelijke activiteiten organiseert voor baanzoekers. 'Bij ons gebeurt het ook. Mensen ontmoeten elkaar op bijeenkomsten en blijven met elkaar afspreken om bijvoorbeeld samen naar vacatures te zoeken.'

Het opzoeken van lotgenoten is niet alleen leuk en gezellig, maar levert werkzoekers ook wat op, zegt sociologe Judith Elshout. De promovenda aan de Universiteit van Amsterdam heeft twee jaar lang zo'n zestig langdurig werklozen gevolgd. Daarbij onderzocht ze wat het gebrek aan een baan voor gevolg heeft voor het zelfbeeld. Dat blijkt niet zo best. 'Hoevel de meeste werklozen ervan over-

Een buddy-netwerk biedt werklozen ook structuur en geeft invulling aan de lange, lege dagen

tugd zijn dat ze genoeg kwaliteiten in huis hebben voor een baan, gaan ze na een serie afwijzingen vanzelf aan zichzelf twijfelen', zegt Elshout. 'Ze vergelijken zich met anderen die wel een baan hebben. Waarom lukt het hun dan niet?'

Werkloos zijn wordt al snel gezien als persoonlijk falen. Elshout: 'Terwijl je ook kunt denken: het komt door de crisis, het is een maatschappelijk probleem.' Afspreken met lotgenoten kan geruststellend werken, merkte de onderzoekster aan haar respondenten. 'Er blijken meer mensen te zijn die ondanks hun kwaliteiten thuis op de bank zitten.'

Daarbij kunnen buddy-netwerken en andere netwerkbijschikkomsten werklozen structuur bieden en een invulling geven aan de soms lange, lege dag.

Daar heeft Jef ook ervaren. Na een paar eenzame maanden zocht en vond hij op internet verschillende sollicitatiemaatjes. In het begin kreeg hij vooral hulp, nu deelt hij zijn ervaringen op zijn beurt weer met nieuwkomers op het gebied van werkloosheid. 'Ik coach bijvoorbeeld een vrouw die de laatste maanden steeds wanhopiger begon te worden in haar zoektocht. We hebben sollicitatiegesprekken geoefend en nu zit ze beter in haar vel.'

Toch kleven er ook nadelen aan de sollicitatiemaatjes, waarschuwt Vermeer van de Broekriem. 'Niet iedereen is even goed in staat een ander van advies te voorzien.' Bovendien is hij bang dat een maatje juist kan afleiden van de zoektocht naar een baan. 'Dat zie je ook bij mensen die vrijwilligerswerk gaan doen en zich daar helemaal in verliezen. Ze vergeten te solliciteren naar een baan.'

Voor Jef hebben de sollicitatiemaatjes in elk geval goed uitgepakt. Hij is begin april een eigen bedrijf begonnen dat mkb-bedrijven van advies voorziet. 'Dat heb ik te danken aan mijn buddy's. Die zeiden tegen me: jij kunt mensen stimuleren en motiveren om beter te worden.' In zijn eerste maand heeft hij al meer dan genoeg omzet gedraaid om te kunnen rondkomen.

Ook op zoek naar een sollicitatiemaatje?

■ **Behalve op sollicitatiebuddy's.nl, kun je ook via stichting de Broekriem een collega-baanzoeker vinden. Een oproep plaatsen kan door lid te worden van de LinkedIngroep 'SollicitatieBuddy' van de Broekriem.**

■ **Hoogopgeleide 45-plussers kunnen zich aansluiten bij TalentPlus, een netwerkvereniging voor werkzoekenden met afdelingen verspreid door het land.**

■ **Arnhemmers kunnen zich aansluiten sollicitatiemaatjes.nl, dat twee keer per maand bijeenkomsten houdt voor werkzoekenden in en rond Arnhem.**

Hollen voor een baan

Wie geen behoefte heeft aan een buddy, kan altijd nog een flink eind gaan rennen om de moed erin te houden bij het solliciteren. Dat is althans de filosofie van wethouder Rolph Dols van Gilze en Rijen (Noord-Brabant). Sinds twee jaar kunnen bijstandsgerechtigden daar verplicht worden een zes maanden durende cursus wandelen of hardlopen te volgen in ruil voor hun uitkering. Ideeetje van de wethouder, die zelf ook graag een rondje mag hollen. 'Het is een enorm succes', zegt Wil Hermens van Workin, het bedrijf dat door de gemeente is ingeschakeld om werklozen naar een baan te helpen. 'We zien dat mensen fysiek en mentaal fitter worden en weer zin krijgen om te solliciteren.' Het is misschien psychologie van de koude grond, zegt Hermens, 'maar ik heb het idee dat mensen door deze cursus inzien dat ze meer kunnen dan ze van zichzelf verwachten. Dat helpt bij het zoeken naar een baan.' De verplichte hardloopcursus is ook in twee andere Brabantse gemeenten ingevoerd.

Verdien ik wel genoeg Functie: Teamleider in het onderwijs, 4.500 euro bruto (40 uur)

Onderbetaalde ploeteraars kibbelen in de lerarenkamer

Dilemma

Het is een favoriet onderwerp in de lerarenkamer. Worden docenten structureel onderbetaald of valt het allemaal wel mee? Hannah hoort haar collega's er vaak over kibbelen en weet niet goed wie ze gelijk moet geven. Zelf is ze niet ontevreden over haar loon. Als teamleider op een mbo-opleiding stuurt ze twaalf leerkrachten aan. Ze voert sollicitatiegesprekken met nieuwe docenten, bepaalt het onderwijsprogramma en is medeverantwoordelijk voor de strategie van de school. Daarnaast staat ze, zoals gebruikelijk is in het onderwijs, ook nog een paar uurtjes per week voor de klas. Toch verdiende ze in het bedrijfsleven een

stuk beter. Hebben haar collega's die vinden dat alle leraren onderbetaalde ploeteraars zijn gelijk? Zou Hannah meer moeten verdienen?

Advies

Appels met peren. Die woorden vallen veelvuldig als het om de vergelijking tussen loon in het onderwijs en in het bedrijfsleven gaat. 'Door de eigenheid van het onderwijs is een adequate vergelijking van de salarissen met andere sectoren moeilijk te maken', zegt Maarten Stigter van adviesbureau Berenschot bijvoorbeeld. 'Naast je leidinggevende taken geef je les, waardoor bijna elke vergelijking met functies in de private sector al mank gaat.'

Met een slag om de arm begint het vergelijkingsnag. Hannah geeft leiding aan twaalf medewerkers op hbo-niveau die behoorlijk zelfstandig hun werk doen. Vergelijkbare functies in het bedrijfsleven zijn volgens Stigter goed voor een salaris

van 5.300 euro. 'Zo bezien zit je daar inderdaad aanmerkelijk onder.'

Daar staat tegenover dat Hannah in het onderwijs meer zekerheden heeft dan ze in het bedrijfsleven zou hebben. 'Zo kunnen we er min of meer van uitgaan dat jouw salaris zal groeien naar het maximum van de schaal door het systeem van automatische jaarlijkse verhogingen in het onderwijs.' Bovendien heeft de teamleider een behoorlijke baanzekerheid. Als ze haar baan toch verliest, heeft ze recht op een bovenwettelijke werkloosheidsuitkering. En de pensioenbijdrage van haar werkgever is relatief hoog.

En dan zijn er nog de vakantiedagen. 'Je hebt weliswaar een 40-urige

werkweek, maar daar staan elf weken verlof per jaar tegenover', zegt Jan Damen van CNV Onderwijs. 'Dit totale pakket arbeidsvoorwaarden kan de vergelijking met de markt-sector zeker doorstaan.'

Als Hannah toch echt meer euro's wil, kan ze altijd nog proberen door te groeien in het onderwijs, zegt Jacco van den Berg van het gelijknamige adviesbureau. 'Je kunt werkzaamheden gaan doen die meer beleidsvormend en bestuurlijk zijn.'

En anders terug het bedrijfsleven in.

Kaya Bouma

Het uitgebreide advies lezen of weten hoe het er met uw salaris voor staat? intermediair.nl/verdienikwelgenoeg